

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ECdo/7/2018
Identifikačné číslo spisu:	7617210252
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2019
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7617210252.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpenej splnomocnenkyňou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, v menej ktorej koná ako konateľ advokát Mgr. Tomáš Kušnir, proti povinnej C. V. trvale bytom v T., o vymoženie 1.501,99 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 13Er/712/2017, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. novembra 2017 sp.zn. 15CoE/299/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením z 15. mája 2017 č.k. 13Er/712/2017-19 Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 23. novembra 2017 sp.zn. 15CoE/299/2017 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“)] a stranám (obom ?) nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie (petitom dovolania označované za rozsudok) spolu s ním potvrdeným uznesením súdu prvej inštancie (i týmto označovaným za rozsudok) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Povinná dovolací návrh nepodala.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) oprávnená, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) pritom uvádza nasledovné:

6. Podľa C.s.p. sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 C.s.p.). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 C.s.p. je tiež Exekučný poriadok.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z.z. (účinnom od 1. apríla 2017) dovolanie, ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, nie je prípustné.

8. Najvyšší súd už vo viacerých prípadoch rozhodoval o dovolaniach, ktoré oprávnená v postavení obdobnom tej z prejednávanej veci podala proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní (viď napríklad uznesenia sp.zn. 6 ECdo 3/2017, 6 ECdo 7/2017, 6 ECdo 9/2017, 6 ECdo 11/2017, 6 ECdo 13/2017, 6 ECdo 15/2017). Najvyšší súd pri posudzovaní prípustnosti týchto dovolaní akcentoval, že išlo o dovolania smerujúce proti rozhodnutiam vydaným do 31. marca 2017. Vzal na zreteľ, že vtedajšia právna úprava nevyklúčovala celkom prípustnosť dovolania, a preto, rešpektujúc ústavný princíp dôvery v platné právo a v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutých poučení o možnosti opravných prostriedkov), posudzoval prípustnosť týchto dovolaní podľa právnej úpravy účinnej do 31. marca 2017.

9. Od právneho stavu, ktorý bol významný z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolaní uvedených v predchádzajúcom bode tohto uznesenia najvyššieho súdu ale treba dôsledne odlišovať právny stav, za ktorého bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané po 1. apríli 2017, teda už za účinnosti Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z.z., (ktorý prípustnosť dovolania a dovolania generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní výslovne vylučuje).

10. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol 23. novembra 2017 (inak za stavu rozhodnutia súdu prvej inštancie 15. mája 2017 a začatia exekučného konania príchodom návrhu exekútorovi žiadajúcemu o poverenie 4. deň rovnakého mesiaca i roka). Dovolanie, ktoré bolo podané 9. februára 2018, smeruje „proti uzneseniu vydaného v exekučnom konaní“. Dôvody, so zreteľom na ktoré najvyšší súd v prípadoch uvedených v bode 8. tohto uznesenia posudzoval prípustnosť dovolaní podľa právnej úpravy účinnej do 31. marca 2017, v tomto prípade nie sú dané.

11. Najvyšší súd preto dovolanie oprávnenej, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení zákona č. 2/2017 Z.z.) výslovne vylúčená, podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietol.

12. Dovolací súd povinnosť odôvodniť rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní nemá (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). V tomto prípade sa však žiada uviesť, že povinnej, ktorá v dovolacom konaní zaznamenala procesný úspech, v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, a preto aj za použitia čl. 17 Základných princípov C.s.p. bolo rozhodnuté nepriznaním jej žiadnej náhrady bez potreby rozfázovania procesu rozhodovania spôsobom predpokladaným v ustanoveniach § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. (v tejto súv. por. tiež R 72/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.